

דף ס.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"ו

כָּל הַמִּנְחוֹת הַקְּרִיבוֹת לַגִּבִּי הַמִּזְבֵּחַ טְעוֹנוֹת הַגֶּשֶׁה ס
בַּמֶּעֶרֶב כְּנֶגֶד חֲדָה שֶׁל קֶרֶן דְּרוֹמִית מִמֶּעֶרְבִית. וְאֵינָן
טְעוֹנוֹת תְּנוּפָה. חוץ מִמִּנְחַת סוּטָה וְעוֹמֵר הַתְּנוּפָה
שֶׁשְּׁנֵיהֶן טְעוֹנוֹת תְּנוּפָה וְהַגֶּשֶׁה:

דף ס:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז ה"ט

הָאוֹמֵר הֵרִי עָלַי מִנְחַת שְׁעוּרִים ע או מִנְחַת חֲצִי עֶשְׂרוֹן
או מִנְחַת בָּלָא שָׁמֶן וּלְבוֹנָה הֵרִי זֶה פָּטוּר. שֶׁלֹּא הַתְּנֵדָב

ס. כסף משנה: כל המנחות הקריבות לגבי המזבח טעונות הגשה. משנה בפרק כל המנחות
באות (דף ס'). ומ"ש שהגשה במערב. שם במשנה (דף ס"א). ומ"ש שהוא כנגד חודה
של קרן דרומית מערבית. ברייתא בפרק הקומץ רבה (דף י"ט): ויליף לה מקראי. ומ"ש ואינן
טעונות תנופה חוץ ממנחת סוטה ועומר התנופה וכו'. משנה בפרק כל המנחות (דף ס"א):

ע. כסף משנה: האומר הרי עלי מנחת שעורים וכו'. בפרק המנחות (דף ק"ג) האומר הרי
עלי מנחה מן השעורים יביא מן החטים קמח יביא סלת בלא שמן ולבונה יביא שמן
ולבונה חצי עשרון יביא עשרון שלם עשרון ומחצה יביא שנים רבי שמעון פוטר שלא
התנדב כדרך המתנדבים ובגמרא שם ורפ"ב דנזיר (דף ט'): אמאי נדר ופתחו עמו הוא
אמר חזקיה הא מני ב"ש היא דאמרי תפוס לשון ראשון וכו' ר' יוחנן אמר אפילו תימא
ב"ה באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך לא הייתי נודר כך אלא כך אמר חזקיה ל"ש
אלא דאמר מנחה מן השעורים אבל אמר מנחה מן העדשים לא מכדי חזקיה כמאן מוקי
לשמעתיה כב"ש וב"ש משום תפוס לשון ראשון הוא מה לי מן השעורים מה לי מן
העדשים הדר ביה כו' ורבי יוחנן אמר אפילו מן העדשים מכדי ר' יוחנן כמאן אמרה
לשמעתיה כב"ה וב"ה משום דטעי הוא בשעורים טעי בעדשים לא טעי לדבריו דחזקיה
קאמר ליה ומשמע דנקטינן כו' יוחנן דהא חזקיה הדר ביה. ובתור הכי אמרינן אמר זעירי
לא שנו אלא דאמר מנחה אבל לא אמר מנחה לא. ומדברי רבינו משמע שהוא מפרש דאר'

דָּבָר שֶׁכְּמוֹהוּ מִקְרִיבִין. אָמַר הָרִי עָלַי מִנְחָה מִן
הַשְּׁעוּרִים אוֹ מִן הָעֵדְשִׁים אוֹ מִנְחָה בְּלֹא שֶׁמֶן וּלְבוֹנָה
אוֹ מִנְחָה חֲצִי עֶשְׂרוֹן. שׁוֹאֲלִין אוֹתוֹ אִם אָמַר לֹא נִדְרָתִי
אֵלָּא עַל דַּעַת שְׁמָתָר לְהִקְרִיב כָּזֶה וְאִלּוּ יִדְעָתִי שָׂאִין
מִקְרִיבִין אֵלָּא עֶשְׂרוֹן שָׁלֵם סֵלֶת בְּשֶׁמֶן וּלְבוֹנָה לֹא הֵייתִי
נוֹדֵר הָרִי זֶה פָּטוּר. וְאִם אָמַר אִלּוּ הֵייתִי יוֹדֵעַ הֵייתִי נוֹדֵר
כְּדָרְךָ שֶׁמִּקְרִיבִין הָרִי זֶה חַיֵּב לְהִקְרִיב כְּדָרְךָ שֶׁמִּקְרִיבִין:

יוחנן דאמר אפי' תימא ב"ה היא קאי וה"ק לא שנו דבאומר אילו הייתי יודע שאין נודרין
כך אלא כך יביא אלא דאמר מנחה מוכרת אבל לא אמר מנחה מוכרת אלא מנחת סמוך
שאמר מנחת שעורים או מנחת חצי עשרון לאו כלום הוא. והשתא לפי זה באומר מנחת
סמוך לית דין ולית דיין דלא אמר כלום ומתניתין באומר מנחה מוכרת ובהא קתני מתניתין
דיביא וכששאלו אותו ואמר אילו הייתי יודע שאין נודרים כך לא הייתי נודר פטור וכדאוקי
ר' יוחנן מתני' ולפ"ז מ"ש רבינו או מנחה בלא שמן ולבונה ט"ס הוא וצריך להגיה ולכתוב
מנחת בתי"ו. ומ"ש רבינו באומר מנחה מן העדשים שואלין אותו וכו' אע"ג דבגמרא אמרינן
דלרבי יוחנן אליבא דב"ה בשעורים טעי בעדשים לא טעי משמע לרבינו דהיינו מקמי
דידעינן לדזעירי אבל בתר דידעינן לדזעירי דמפליג בין מנחה למנחת כיון דמנחה מוכרת
באפי נפשיה הוא כך לי מנחה מן העדשים כמו מנחה מן השעורים. ויש לתמוה על רבינו
למה לא חילק בקמח בין אומר מנחת לאומר מנחה כמו שחילק באחרים השנויים עמו
במשנה ודוחק לומר דרבינו תנא ושייר קמח לבד: